

Embargo: 23.00

ΟΜΙΛΙΑ
ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΚΩΣΤΑ ΣΗΜΙΤΗ

ΚΑΤΑ ΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ
ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ
ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟ

Αθήνα, 21 Δεκεμβρίου 1998

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Ας αναλογιστούμε σήμερα που κλείνουμε τη συζήτηση για τον προϋπολογισμό του 1999 ποιά ήταν η εικόνα για τις προοπτικές της οικονομίας μας ένα χρόνο πριν σε ένα μεγάλο τμήμα της αγοράς. Ήταν εικόνα αβεβαιότητας. Η κρίση στη Νοτιανατολική Ασία του Νοεμβρίου είχε οδηγήσει σε κρίση και την ελληνική χρηματιστηριακή αγορά. Δισεκατομμύρια δολάρια είχαν εκρεύσει μειώνοντας τα συναλλαγματικά αποθέματα. Η κερδοσκοπία κατά της δραχμής ήταν έντονη. Την αγορά διέκρινε ανασφάλεια. Και η αξιωματική αντιπολίτευση ειρωνευόταν την πολιτική σταθεροποίησης.

Ένα χρόνο μετά η δραχμή είναι πιο σταθερή από ποτέ. Η νέα παγκόσμια κρίση δεν επηρέασε την Ελλάδα σε μεγαλύτερο βαθμό από τις άλλες ευρωπαϊκές οικονομίες. Στην αγορά υπάρχει εμπιστοσύνη στις προοπτικές της ελληνικής οικονομίας. Ξένες επενδύσεις στο ελληνικό χρηματιστήριο.

Σε τί οφείλεται αυτή η μεταστροφή; Στην ένταξη της δραχμής στο μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών. Η ένταξη ήταν μια πράξη που έγινε σύμφωνα με συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα που είχε σχεδιασθεί πολύ πριν πραγματοποιηθεί.

Όπως η πορεία της ελληνικής οικονομίας ακολουθεί συγκεκριμένο σχεδιασμό.

Ποιά ήταν η αντίδραση της κάθε λογής αντιπολίτευσης στην ένταξη. Ευρωπαϊκό της δραχμής. Αποτυχία της οικονομικής πολιτικής. Νέα υποτίμηση σε λίγους μήνες. Αύξηση του πληθωρισμού στο 7% και πάνω. Τόσο πολύ καταλάβαιναν. Τίποτε δεν καταλάβαιναν. Τίποτε δεν καταλαβαίνουν και τώρα.

Κυρίες και κύριοι,

Άκουσα προσεκτικά τα όσα ανέπτυξε η αντιπολίτευση. Ένα κεντρικό επιχείρημά τους ήταν. Η πρόοδος στη μείωση των ελλειμμάτων, στην πτώση του πληθωρισμού δεν αφορά την

υπαρκτή οικονομία. Άλλα βλέπει, ισχυρίστηκαν, ο καταναλωτής όταν κοιτάζει τις τιμές των προϊόντων.

Ο καταναλωτής βλέπει σήμερα ότι ο τόνος του πετρελαίου θέρμανσης κοστίζει γύρω στις 64.000 δρχ. ενώ κόστιζε πριν 73.000 δρχ. περίπου.

Βλέπει ότι το λίτρο αμόλυβδης βενζίνης κοστίζει 176 δρχ. περίπου ενώ κόστιζε πριν 185 δρχ. περίπου.

Θα διαπιστώσει ότι η τιμή του ηλεκτρικού ρεύματος από 1.1.99 θα κοστίζει 24 δρχ. το kW περίπου για τα πρώτα 800 kW ενώ πριν κόστιζε πάνω από 26 δρχ.

Ο καταναλωτής βλέπει ότι τα φάρμακά του στοιχίζουν σήμερα 23% λιγότερο, ενώ για τον χαμηλοσυνταξιούχο η μείωση αυτή φθάνει το 40%.

Δεν είναι αυτή η υπαρκτή οικονομία; Δεν αφορούν οι μειώσεις τιμών κάθε καταναλωτή, κάθε πολίτη, δεν αυξάνουν το διαθέσιμο εισόδημά του;

Ας εκφράσω όμως και την απορία. Γιατί οι στατιστικές τάχα δεν δίνουν την εικόνα της πραγματικής οικονομίας;

Καταλαβαίνουν πολύ καλά οι συνάδελφοι της αντιπολίτευσης ότι οι στατιστικές δίνουν μια εικόνα της πραγματικότητας. Αλλά εδώ αποκαλύπτεται ένα άλλο σταθερό χαρακτηριστικό της πολιτικής τους. Θέλουν να καλλιεργούν ψευδείς παραστάσεις. Είναι όμως δυνατός ένας ουσιαστικός διάλογος με κάποιον, ο οποίος συνεχώς και συνειδητά διαστρέφει την πραγματικότητα;

Κυρίες και κύριοι,

Ας έρθω και σε μια άλλη κοινή συνισταμένη των τοποθετήσεων της αντιπολίτευσης. Άκουσα επανειλημμένα σ' αυτή την αίθουσα το επιχείρημα: Η ένταξη της Ελλάδας στην ΟΝΕ δεν είναι κανένα

κατόρθωμα. Μας παρουσιάζει η αντιπολίτευση την όλη εξέλιξη ως μία εξέλιξη που πραγματοποιήθηκε χωρίς σχέδιο, χωρίς προσπάθεια, χωρίς να λυθεί κανένα πρόβλημα, ως μάνα εξ' ουρανού.

Αν ήταν όλα έτσι εύκολα και αυτονόητα γιατί επί των ημερών της Νέας Δημοκρατίας άλλαξαν τρεις υπουργοί Εθνικής Οικονομίας και εκτινάχτηκε στα ύψη ο πληθωρισμός (το τέλος του 1993 ήταν 12,1%). Ακούσαμε, ότι θα έπρεπε η κυβέρνηση να έχει πετύχει ακόμη υψηλότερους ρυθμούς ανάπτυξης. Αυτό μου θύμισε την άποψη της Νέας Δημοκρατίας το 1996 που ήθελε να διατάξουμε την οικονομία να αυξάνεται με ρυθμούς 5% το χρόνο. Αν ήταν έτσι εύκολα και αυτονόητα τα πράγματα γιατί δεν έδωσαν οι ίδιοι το 1990 τις απαραίτητες διαταγές. Γιατί δεν αποκαλύπτουν το μυστικό της συνεχούς ανάπτυξης, ώστε να επωφεληθεί όλος ο κόσμος. Επί των ημερών της Νέας Δημοκρατίας ως γνωστόν σημειώθηκαν ρυθμοί ανάπτυξης έξη φορές χαμηλότεροι από σήμερα. Αν ήταν όλα έτσι εύκολα και αυτονόητα όσον αφορά την ένταξη στην ΟΝΕ γιατί δεν το έλεγαν πέρυσι και πρόπερσι. Άλλα

όμως έλεγαν πέρυσι και πρόπερσι. Μας ειρωνεύονταν και διαβεβαίωναν τον ελληνικό λαό ότι οι στόχοι δεν πρόκειται να επιτευχθούν ποτέ.

Πλησιάζουμε τους στόχους που έχουμε θέσει χάρη στις θυσίες και τους κόπους του ελληνικού λαού. Το επίτευγμα είναι επίτευγμα του ελληνικού λαού. Σ' αυτόν οφείλουμε αναγνώριση. Η Νέα Δημοκρατία δεν έχει καν την εντιμότητα να αναγνωρίσει το μόχθο των εργαζομένων, τις στερήσεις τους. Γι' αυτήν όλα όσα έγιναν είναι αυτονόητα. Οι στερήσεις για μας δεν είναι αυτονόητες. Και επειδή για μας δεν είναι αυτονόητες και έχουμε συναίσθηση τί κοστίζουν τονίζουμε εδώ ότι όσο βελτιώνεται η πορεία της οικονομίας θα αποδίδεται στον ελληνικό λαό το τίμημα των κόπων του, θα έχει τα οφέλη που προκύπτουν από τη δικιά του παροχή. Είμαστε παράταξη που θέλει και εγγυάται καλύτερες συνθήκες ζωής για όλους τους εργαζόμενους τις πραγματοποιούμε και θα τις πραγματοποιούμε.

Κυρίες και κύριοι,

Βρισκόμαστε πραγματικά σε μια περίοδο για την οποία, όπως υποστήριξε ο αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας, είναι ανάγκη να σπάσουμε το φαύλο κύκλο της παρακμής. Αλλά ποιάς παρακμής; Μιας παρακμής και παρακμιακής αντίληψης, που ισοπεδώνει τα πάντα στο όνομα της πολιτικής επικράτησης, που σκορπίζει τον παραμορφωτικό της λόγο πάνω σε κάθε δημιουργική εξέλιξη, που καταστροφολογεί συνεχώς.

Η αξιωματική αντιπολίτευση εδώ και χρόνια παίζει το ρόλο του πρωταγωνιστή στην διαδικασία αυτή. Με τη συνεπικουρία άλλων δυνάμεων, που επίσης μιλούν για κύκλους χαμένων ευκαιριών. Τα κόμματα της αντιπολίτευσης αντιμέτωπα με μια Ελλάδα που μετασχηματίζεται καθημερινά και με ρυθμούς που έχουν προκαλέσει την αναγνώριση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όλων των διεθνών οργανισμών, και των πιο έγκυρων διεθνών μέσων μαζικής επικοινωνίας, προσπαθούν να πείσουν τον Έλληνα πολίτη ότι η

πορεία της Ελλάδας χειροτερεύει. Οι ισχυρισμοί των κομμάτων της αντιπολίτευσης διαστρεβλώνουν την πραγματικότητα.

Κυρίες και κύριοι,

Η Ελλάδα στα τελευταία δύο χρόνια πέτυχε με τρόπο αδιαμφισβήτητο να τεθεί σε μια τροχιά ανάπτυξης που κινείται εμφανώς πάνω από το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό δεν χρειάζεται να έχει κανείς ιδιαίτερα ειδικές γνώσεις για να το αντιληφθεί. Η Ελλάδα συγκλίνει με τις άλλες χώρες της Ένωσης.

Για να δώσουμε στην πορεία της χώρας τον αναπτυξιακό δυναμισμό που πετύχαμε, ξεκινήσαμε τα τελευταία χρόνια μια επίμονη και μεγάλη προσπάθεια στα μέτωπα της εξυγίανσης, της σταθεροποίησης, της ανάπτυξης και της κοινωνικής συνοχής. Και κάναμε τομές σ' όλα αυτά τα μέτωπα. Τομές που μέσα σε λίγα χρόνια αλλάζουν την όψη της Ελλάδας.

Δεν ήταν εύκολη ιστορία να συνδυάσουμε μια περιοριστική δημοσιονομική και ανιτπληθωριστική πολιτική, μια πολιτική μείωσης των ελλειμμάτων και του χρέους με μια διαρθρωτική

πολιτική που ανέβασε τους ρυθμούς ανάπτυξης της οικονομίας μας από το 0,6% το 1990-93 στο 3,5% στα τελευταία δύο χρόνια.

Δεν ήταν εύκολη ιστορία να προωθήσουμε κατά 50% τις ιδιωτικές επιχειρηματικές επενδύσεις, από το 1 τρις δρχ. το 1990-93 στο 1,5 τρις δρχ. το 1997. Να πετύχουμε αυξητικούς ρυθμούς των επιχειρηματικών επενδύσεων από 2,8% το 1990-93 στο 10% το 1994-97.

Δεν ήταν εύκολη ιστορία να προχωρήσουμε μετά το 1994 στην υλοποίηση τεράστιων έργων υποδομής, χωρίς προετοιμασία του 2ου προγράμματος - πλαισίου, γιατί η Νέα Δημοκρατία δεν είχε κάνει παρά ελάχιστη δουλειά, με μια διοικητική μηχανή που ουδέποτε είχε αντιμετωπίσει παρόμοια έργα και εστερείτο της αναγκαίας τεχνογνωσίας.

Και όμως, αυτά έγιναν. Σήμερα οι δημόσιες επενδύσεις, μαζί με τις ιδιωτικές δημιουργούν τις βάσεις ανταγωνιστικότητας του αύριο, και τα αναπτυξιακά τους αποτελέσματά είναι ήδη πολύ ορατά. Οι δημόσιες επενδύσεις στην Ελλάδα ως ποσοστό του ΑΕΠ είναι στη

δεύτερη υψηλότερη θέση στην Ευρωπαϊκή Ένωση και κατά πολύ υψηλότερες από κάθε άλλο έτος στη δεκαετία του 1990. Να σας θυμίσω - γιατί είναι απ' αυτά που η αντιπολίτευση μονίμως ξεχνά - ότι η βιομηχανική μας παραγωγή κινείται φέτος με ρυθμό ανάπτυξης 3,7%, που είναι ο δεύτερος υψηλότερος στα τελευταία 20 έτη. Είναι επίσης ο δεύτερος υψηλότερος στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ότι η κατασκευαστική δραστηριότητα κινείται για τρίτη συνεχή χρονιά με θαυματικούς ρυθμούς. Ότι το ισοζύγιο πληρωμών στο δεύτερο τρίμηνο του έτους σημείωσε μια σημαντική βελτίωση.

Το επενδυτικό άλμα δεν αφορά όμως μόνο εθνικές επενδύσεις. Η αλλαγή στο αναπτυξιακό τοπίο της Ελλάδας προσέλκυσε σημαντικές νέες ξένες παραγωγικές επενδύσεις. Πολλές νέες ξένες επιχειρήσεις έχουν εγκατασταθεί στη χώρα στην τελευταία δεκαετία. Το πρόσφατο World Investment Report των Ηνωμένων Εθνών δείχνει ότι το 1997 πραγματοποιήθηκε ένα άλμα 50% στις εισροές ξένου επενδυτικού κεφαλαίου στην Ελλάδα στα 1,5 δις δολάρια. Η Ελλάδα, με βάση την ίδια πηγή, έχει την 9η θέση στην

Ευρωπαϊκή Ένωση και τη 15η θέση στον κόσμο από πλευράς επενδεδυμένων ξένων επενδύσεων κατά κάτοικο. Πρέπει να σπάσουν επιτέλους κάποιοι μύθοι, που πότε από άγνοια, πότε συνειδητά καλλιεργεί ο παρακμιακός λόγος της αντιπολίτευσης. Η Ελλάδα αλλάζει, η Ελλάδα προχωράει, και η πορεία της δημιουργεί ελπίδες και νέους ορίζοντες.

Πολλοί μιλούν για συρρίκνωση επιχειρηματικού δυναμικού. Έχω ένα πίνακα με τον αριθμό των προσωπικών επιχειρήσεων καθώς και των ανωνύμων εταιρειών και ΕΠΕ από το 1990 μέχρι το 1997. Το σύνολο δείχνει μια δυναμική εξέλιξη από 1 εκατομμύριο περίπου επιχειρήσεις το 1990 σε 1,3 εκατομμύρια περίπου το 1997. Ότι στην πορεία αυτή πολλές επιχειρήσεις κλείνουν είναι αναπόφευκτο. Όμως ακόμα περισσότερες ανοίγουν και λειτουργούν και αυτό είναι αποτέλεσμα του υγιούς ανταγωνισμού και της αναπτυξιακής διαδικασίας.

Στα επόμενα χρόνια που θα έχουν ολοκληρωθεί τα περισσότερα από τα έργα που γίνονται, πολλά από τα σημερινά προβλήματα θα

αμβλυνθούν σημαντικά. Τα μεγάλα οδικά δίκτυα θα κάνουν ταχύτερη, ασφαλέστερη και φθηνότερη τη μετακίνηση προσώπων και τη μεταφορά εμπορευμάτων. Η ενοποίηση του εθνικού μας γεωγραφικού χώρου θα γίνει πιο ισχυρή. Στην Αθήνα, η ολοκλήρωση του μετρό, του αεροδρομίου των Σπάτων, των περιφερειακών αξόνων και η ανανέωση του στόλου των λεωφορείων θα δώσουν μια μεγάλη ανάσα στο κυκλοφοριακό. Ο ανταγωνισμός στις αερομεταφορές και η ανανέωση του στόλου της Ολυμπιακής Αεροπορίας θα κάνουν αισθητή την αλλαγή στον τομέα αυτό. Στην ακτοπλοΐα, η εισαγωγή νέων ταχύτατων σκαφών θα ανατρέψει ριζικά τα σημερινά δεδομένα του νησιωτικού μας χώρου.

Όλα όσα ανέφερα αποτελούν και την απάντηση στο ερώτημα που τέθηκε. Ναι σωστή η ένταξη στην ONE. Είμαστε όμως έτοιμοι για μετά; Οι διαρθρωτικές αλλαγές που πραγματοποιούμε στην οικονομία και σε όλους τους άλλους τομείς στοχεύουν ακριβώς να έχουμε μία οικονομία πιο παραγωγική, πιο ανταγωνιστική, με δυνατότητα να εκμεταλλεύεται ευκαιρίες, να συμμετέχει στη διεθνή

ανάπτυξη. Η όλο και πιο αισθητή παρουσία μας στα Βαλκάνια και στην Ανατολική Ευρώπη με εξαγωγές και επενδύσεις δεν είναι ένα μικρό παράδειγμα ενός δυναμισμού που διευρύνει τις προοπτικές μας; Είμαστε όλο και πιο έτοιμοι για μετά την ένταξη.

Κυρίες και κύριοι

Η αντιπολίτευση πίστεψε ότι στο πεδίο του Κοινωνικού Κράτους θα έβρισκε εύκολο έδαφος κριτικής. Θεώρησε ότι συγκρίνοντας τις κοινωνικές δαπάνες της χώρας μας με αυτές των άλλων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα μπορούσε να πείσει, ότι η κυβέρνησή μας, η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, ακολουθεί μια πολιτική ανάληκτη, αντικοινωνική.

Στην Ελλάδα πράγματι οι δαπάνες της κοινωνικής πολιτικής βρίσκονται σε πιο χαμηλά επίπεδα απ' ότι στις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Όμως έχει τεράστια σημασία να δούμε όχι μόνο σε ποιά θέση είμαστε αλλά και τι απόσταση διανύσαμε, που βρισκόμασταν πριν, και τί βελτιώσεις πετύχαμε. Και τίνος πολιτικές

επιλογές οδήγησαν στη διαδρομή αυτή. Στα τελευταία 17 χρόνια έχει επιτελεστεί ένα σημαντικό άλμα, μια αδιαμφισβήτητη και σημαντική κοινωνική σύγκλιση με τις χώρες της Ένωσης. Μεταξύ 1980 και 1995 αυξάνει θεαματικά το τμήμα του ΑΕΠ που χρησιμοποιείται για την άσκηση κοινωνικής πολιτικής. Οι κοινωνικές δαπάνες προς το ΑΕΠ στην Ελλάδα ως αναλογία της αντίστοιχης σχέσης στην Ευρωπαϊκή Ένωση αυξήθηκαν από 40% το 1980 σε 76% το 1995. Το 1995 είναι η χρονιά με τα τελευταία επίσημα στατιστικά στοιχεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η βελτίωση της αναλογίας είναι επίσης μεγάλη από το 1995 μέχρι σήμερα. Φέτος όπως και πέρσι οι δαπάνες για την υγεία και την παιδεία αυξάνονται σε πραγματικούς όρους, δεδομένου ότι ο ρυθμός αύξησής τους είναι πάνω από τον πληθωρισμό. Οι πραγματικές δαπάνες στην Παιδεία από το 1995 μέχρι το 1999 θα αυξηθούν κατά 24% ποσοστό ρεκόρ για οποιαδήποτε άλλη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πρόκειται για μια θεαματική σύγκλιση, πίσω από την οποία βρίσκονται οι δικές μας επιλογές. Και κάτι ακόμα όμως. Στα χρόνια που ανέφερα, υπάρχει μια παρένθεση. Είναι η περίοδος της διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, στη

διάρκεια της οποίας ο κοινωνικός αυτός δείκτης οπισθοχώρησε.

Τον πήγανε πίσω.

Για το ΠΑΣΟΚ η κοινωνική συνοχή έχει μια αυτοτελή αξία και κεντρική θέση στην πολιτική του.

Εμείς παρά την ανάγκη για σταθεροποίηση κάναμε επιλογές σε όφελος στρωμάτων που χρειάζονται την κοινωνική αλληλεγγύη, όπως οι χαμηλοσυνταξιούχοι, οι αγρότες και οι άνεργοι.

Το 1998 οι κρατικές δαπάνες για τη γεωργία αυξήθηκαν κατά 27% τόσο λόγω των σημαντικών πόρων που διατέθηκαν για επενδύσεις όσο και λόγω των επιχορηγήσεων προς τον ΟΓΑ - ΕΛΓΑ.

Στα χρόνια μετά το 1994 δώσαμε πραγματικές αυξήσεις στους μισθούς που σωρευτικά έφτασαν το 13,5% περίπου. Στην ίδια περίοδο στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η αντίστοιχη αύξηση δεν ξεπέρασε το 2,5%. Η διαφορά αυτή σφραγίζει με τον πιο αποκαλυπτικό τρόπο το κοινωνικό πρόσωπο της πολιτικής μας.

Δείχνει την προσπάθειά μας να μη μετακυλίσουμε το κόστος της σταθεροποίησης και της σύγκλισης στους ώμους των πιο αδύναμων.

Στην Ευρωπαϊκή Ένωση δώσαμε μάχη μαζί με τις άλλες σοσιαλιστικές δυνάμεις ώστε οι κοινοτικές πολιτικές να πάψουν να επικεντρώνονται μόνο στα δημοσιονομικά και τα νομισματικά, και να καλύψουν τα καυτά θέματα της εργασίας. Μέσα από τη διαδικασία αυτή προέκυψαν τα Εθνικά Σχέδια Δράσης για την Απασχόληση με ένα ευρύ φάσμα παρεμβάσεων.

Το 1998 επεκτείναμε το Επίδομα Κοινωνικής Αλληλεγγύης σε ιδιαίτερα ευαίσθητες κατηγορίες πληθυσμού και μειώσαμε το όριο ηλικίας στ 60 χρόνια. Το ΕΚΑΣ συμπληρώνει σήμερα τη σύνταξη 360.000 συνταξιούχων με χαμηλό εισόδημα.

Αποφασίσαμε και πολλά άλλα, τα οποία έχω ήδη αναφέρει και δεν θα επαναλάβω σήμερα εδώ. Θα σταθώ μόνο στο θέμα της απασχόλησης.

Η ανεργία αποτελεί για μας το πιο έντονο πρόβλημα στο οποίο επικεντρώνονται οι προσπάθειες της πολιτικής μας. Θέλω εδώ να υπενθυμίσω, ότι η θεαματική αύξηση της ανεργίας πραγματοποιήθηκε στη χώρα μας στις αρχές της δεκαετίας. Επί των ημερών αυτής της κυβέρνησης η ανεργία υποχώρησε, έστω λίγο, αλλά υποχώρησε. Υποχώρησε χάρη στις επενδύσεις, στις νέες δραστηριότητες, τα χιλιάδες έργα που εκτελούνται.

Οι πολιτικές της δημιουργούν όρους για απασχόληση ή ενίσχυση 260 χιλ. άνεργων στην περίοδο 1998-2000. Υλοποιούμε νέα προγράμματα για την ενίσχυση της επιχειρηματικότητας και την εργασιακή εμπειρία. Προωθήσαμε ρυθμίσεις για ένα νέο εργασιακό πλαίσιο. Ρυθμίζουν την ευελιξία, αλλά και την ασφάλεια του εργαζόμενου. Εισάγουν το θεσμό των Τοπικών Συμφώνων Απασχόλησης. Για την απασχόληση ατόμων με ειδικές ανάγκες βάλαμε τέρμα στις πελατειακές σχέσεις και λαμβάνονται υπόψη οι πραγματικές ανάγκες των επιχειρήσεων.

Παρακολουθούμε με ιδιαίτερη προσοχή τις συζητήσεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση για την εισαγωγή του 35ώρου ως εργαλείου αντιμετώπισης του προβλήματος της ανεργίας. Εξετάζουμε επίσης με προσοχή άλλες μεγάλες παρεμβάσεις που σχετίζονται με τις συνεισφορές των επιχειρήσεων στην κοινωνική ασφάλιση, σε συνδυασμό με φορολογικές διαρρυθμίσεις με τον ίδιο σκοπό. Για να αυξήσουμε την απασχόληση.

Κυρίες και κύριοι,

Η ένταξη της χώρας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση πρόβαλε στο διάστημα αυτό ως μείζον ζητούμενο. Η κυβέρνησή μας θα έχει παίξει καταλυτικό ρόλο στην υλοποίηση του στόχου αυτού.

Από στρατηγική άποψη, η Ελλάδα πρέπει να έχει τη θέση της στη μετεξέλιξη της ευρωπαϊκής αρχιτεκτονικής. Η εσωτερική ισχυροποίηση της οικονομίας ήταν και είναι απαραίτητη προϋπόθεση για την ισχυροποίηση της διεθνούς θέσης της. Η

Ελλάδα έπρεπε να βγει από τη στασιμότητα, τη συνεχή απογοήτευση, την αρνητική της ιδιαιτερότητα σε σχέση με τις ευρωπαϊκές εξελίξεις.

Κυρίες και κύριοι,

Σήμερα, μπορούμε με σιγουριά να προβλέψουμε, ότι η Ελλάδα θα αποτελέσει το 12ο μέλος της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης το 2001. Σε ενάμιση περίπου χρόνο από σήμερα θα έχει πετύχει κάτι που πριν λίγα χρόνια φαινόταν ακατόρθωτο. Ήδη το 1998, το δημοσιονομικό έλλειμμα βρίσκεται πολύ κάτω του 3% που απαιτείται, ενώ και η σχέση δημόσιου χρέους προς ΑΕΠ εμφανίζει πτώση και καλύπτει τα σχετικά κριτήρια. Η δραχμή χαρακτηρίζεται από σταθερότητα. Η εμπιστοσύνη των διεθνών επενδυτών στην ελληνική οικονομία ενισχύεται συνεχώς. Η έμπρακτη εκδήλωση της εμπιστοσύνης αυτής αντανακλάται στις εισροές κεφαλαίων και στο ενδιαφέρον για διεθνείς άμεσες επενδύσεις στη χώρα.

Ο Έλληνας πολίτης σύντομα θα γίνει κάτοχος ενός διεθνούς νομίσματος, το οποίο θα το χαρακτηρίζει σταθερότητα και εμπιστοσύνη, σε πολύ ισχυρότερη έκταση απ' ό,τι η δραχμή. Οι αποταμιεύσεις του θα είναι εξασφαλισμένες ως προς την αξία τους.

Ας σχολιάσω εδώ και τις λογιστικές προσαρμογές, που επικαλείται η Νέα Δημοκρατία. Ο κ. Παπαντωνίου απάντησε σαφέστατα, ότι οι τρόποι τήρησης των στατιστικών και των λογαριασμών είναι εκείνοι που απαιτούνται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ελέγχονται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, επικυρώνονται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Προς τι τότε το επιχείρημα; Προς τι κάποιοι φωνάζουν καταγγέλλοντας τη κυβέρνηση ψευδέστατα ότι δεν είναι εντάξει στους λογαριασμούς της;

Εκπροσωπούν συμφέροντα ξένων που δεν θέλουμε να μπούμε στην ΟΝΕ; Και ξέρουν καλύτερα από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή; Προτείνουν να είμαστε ακόμη πιο αυστηροί στη φορολογική και δημοσιονομική μας πολιτική;

Θέλουν πάση θυσία να αποτύχει η προσπάθεια; Το μόνο που καταφέρνουν είναι να εκθέτουν τους εαυτούς τους. Ελάχιστη σκέψη θα έπρεπε να τους πείσει ότι οφείλουν να συμβάλλουν στην προσπάθεια και όχι να την εμποδίζουν με ατεκμηρίωτα επιχειρήματα γιατί είναι προσπάθεια ολόκληρου του ελληνικού λαού. Δεν είναι της κυβέρνησης και μόνο.

Η συμμετοχή της χώρας στην ΟΝΕ θα αναδείξει νέους όρους λειτουργίας της οικονομίας, νέα προβλήματα, νέες ανάγκες. Όμως, υπάρχουν μια σειρά παράγοντες, οι οποίοι δεν υπάρχει αμφιβολία ότι θα ευνοήσουν την πορεία της ελληνικής οικονομίας στο νέο περιβάλλον.

Πρώτον, η απάλειψη του συναλλαγματικού κινδύνου. Θα απαλλάξει τις επιχειρήσεις, ιδιαίτερα τις μικρομεσαίες, από το βραχνά της αβεβαιότητας, στις διεθνείς συναλλαγές τους. Ίδιοι όροι για τον επιχειρηματικό σχεδιασμό όσον αφορά το συνάλλαγμα με τις επιχειρήσεις της Γερμανίας ή της Γαλλίας.

Δεύτερον, η σημαντική μείωση των επιτοκίων δανεισμού, τόσο για επενδύσεις, όσο και για λειτουργικές ανάγκες των επιχειρήσεων. Η μείωση αυτή θα ευνοήσει κατ' εξοχήν την ελληνική επιχείρηση σε σύγκριση με τις επιχειρήσεις των άλλων χωρών της Ένωσης, και πολύ περισσότερο σε σύγκριση με τρίτες χώρες. Γιατί εδώ στην Ελλάδα τα επιτόκια ήταν πολύ υψηλά. Η ανταγωνιστικότητά μας θα ενισχυθεί. Η δημοσιονομική εξυγίανση, η μείωση του βραχνά του δημόσιου χρέους θα μπορέσουν να πάρουν ακόμα πιο έντονη διάσταση. Η αλλαγή αυτή θα επιτρέψει τη μείωση των τόκων που καταβάλλονται από την πολιτεία. Το Κράτος από τη μείωση του κόστους του χρήματος, θα εξοικονομήσει σημαντικά ποσά, που εκτιμώνται σε εκατοντάδες δισεκατομμύρια το χρόνο. Θα υπάρχουν πολλοί περισσότεροι πόροι για την άσκηση κοινωνικής και αναπτυξιακής πολιτικής.

Τρίτον, η πολύ ευκολότερη πρόσβαση των επιχειρήσεων, ιδιαίτερα των μικρομεσαίων, σε χρηματοδοτικούς πόρους τραπεζικών οργανισμών παντού μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Θα έχουν πολύ περισσότερες δυνατότητες.

Τέταρτον, οι τεράστιες υποδομές που υλοποιούνται σήμερα και θα ολοκληρωθούν στα επόμενα χρόνια, σε συνδυασμό με τα έργα του Γ' Προγράμματος Στήριξης και τα ειδικά επιχειρησιακά προγράμματα, ενισχύουν αποφασιστικά τις ανταγωνιστικές δυνάμεις της παραγωγής μας, και τη θέση τους στην αγορά, εσωτερική και διεθνή. Το οικονομικό περιβάλλον θα είναι πολύ καλύτερο.

Πέμπτον, οι επενδύσεις αναδιάρθρωσης που μεγάλος αριθμός ιδιωτικών επιχειρήσεων έχει ήδη προωθήσει και θα προωθήσει μετά την ένταξη. Ισχυροποιούν συνεχώς τον παραγωγικό κορμό της χώρας. Τα αποτελέσματά τους αντανakλώνται στη δημιουργία νέων θέσεων απασχόλησης, σε πραγματικές αυξήσεις των αμοιβών εργασίας πάνω από τον πληθωρισμό. Αντανakλώνται σε αυξημένη παραγωγικότητα, σε περισσότερες δουλειές για όλους. Από όλα τα παραπάνω προκύπτει ότι το όφελος αυτής της εξέλιξης για όλους θα είναι μεγάλο. Δεν αφορά μόνο τις επιχειρήσεις. Αφορά τους πολίτες, όλους εμάς. Περισσότερες θέσεις εργασίας.

Περισσότερες δυνατότητες σε δουλειές που δεν προσφέρονται σήμερα. Καλύτερες συνθήκες για βελτίωση των αμοιβών. Καλύτερος έλεγχος των τιμών. Πιο βέβαιη προοπτική για τις οικονομικές εξελίξεις στο κάθε νοικοκυριό.

Κυρίες και κύριοι,

Έχουμε μια στρατηγική, η οποία ξέρει που οδηγεί τη χώρα, πως την οδηγεί και με ποιες προοπτικές. Εμείς μπαίνουμε στην Ευρώπη με το σπαθί μας. Κανείς δεν μας χαρίζει την ένταξη. Η δύναμη των πολιτικών μας είναι η συναίνεση και η συμφωνία της συντριπτικής πλειοψηφίας του ελληνικού λαού στο σχέδιό μας για την ισχυρή Ελλάδα. Εμείς δίνουμε δύναμη και προοπτική στους κόπους και τις θυσίες του λαού μας. Και είμαστε υπερήφανοι γι' αυτό.

Κυρίες και κύριοι,

Η ένταξη στην ΟΝΕ, όπως έχω τονίσει επανειλημμένα, δεν είναι βέβαια πανάκεια. Γι' αυτό και προωθούμε σε όλους τους τομείς νέες πολιτικές. Ιδιαίτερα στο δημόσιο τομέα της οικονομίας.

Είναι κοινή διαπίστωση ότι ο δημόσιος τομέας της οικονομίας χαρακτηρίζεται σε μεγάλο βαθμό από σημαντικές υστερήσεις σε όρους παραγωγικότητας, ποιότητας υπηρεσιών, εξυπηρέτησης του πολίτη σε σχέση με τις ανάγκες της κοινωνίας μας.

Η Νέα Δημοκρατία ισχυρίζεται ότι θα «καταργήσει το σπάταλο και το διεφθαρμένο κράτος». Πώς; Σ' αυτό σιωπά όσον αφορά συγκεκριμένες πολιτικές, με μόνη εξαίρεση την αναφορά σε ορισμένες ιδιωτικοποιήσεις.

Πιο συγκεκριμένη είναι αντίθετα στις υποσχέσεις της. Θα αναφερθώ σε μία μόνο. Μας δηλώνουν κατά λέξη για το χρόνο μετά την εκλογική τους νίκη. «Επιτέλους αυτή η παράταξη δεν κάνει ποτέ να ξεχνά τους πολλούς που την κρατάνε όρθια, χρόνια, δεκαετίες τώρα». Τι θα πει αυτό; Εγώ το εκλαμβάνω ως

υπόσχεση διορισμού την ημετέρων με κατάργηση προφανώς όλων των διαδικασιών ίσης μεταχείρισης και αξιοκρατίας. Ωραίο παράδειγμα κατάργησης του σπάταλου κράτους, όπως το νοεί ο κ. Καραμανλής.

Τα κόμματα της αντιπολίτευσης θέλουν αυξήσεις δαπανών για τα πάντα, βελτίωση του εισοδήματος όλων των κατηγοριών υπαλλήλων, μειώσεις φόρων, αλλά μαζί και σταθεροποίηση, και ONE, και ένα κόσμο μαγικό και ονειρεμένο. Με άκρατο βερμπαλισμό και ψευτοσυναισθηματικούς τόνους ζητείται από τη κυβέρνηση να εγκαταλείψει την πολιτική της για χάρη του ανθρώπου. Στην πραγματικότητα αυτό θα σημάνει ακριβώς το αντίθετο, την εγκατάλειψη του ανθρώπου, του εργαζόμενου, του μισθωτού σε όφελος εκείνων που κατέχουν και μπορούν να λύνουν μόνοι τους τα προβλήματά τους.

Επιλογή της κυβέρνησης είναι ένα μίγμα πολιτικών με τα εξής χαρακτηριστικά:

- εξορθολογισμός δαπανών και μείωση σπατάλης,
- ανακατανομή δαπανών για να ικανοποιήσουμε πραγματικές ανάγκες σήμερα, και όχι ανάγκες που δεν υπάρχουν πια,
- εξορθολογισμός του τρόπου λειτουργίας των δημοσίων επιχειρήσεων, μετατροπή των δημοσίων επιχειρήσεων σε ανώνυμες εταιρείες, εξορθολογισμός του τρόπου επιλογής διοικήσεων,
- μετοχοποιήσεις και ιδιωτικοποιήσεις,
- εισαγωγή του στοιχείου του ανταγωνισμού στους τομείς που λειτουργούν δημόσιες επιχειρήσεις, όπως στις τηλεπικοινωνίες, το ηλεκτρικό, την ενέργεια, τις μεταφορές,
- περιορισμός της φοροδιαφυγής και δικαιότερη κατανομή των φορολογικών βαρών.

Ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας αναφέρθηκε διεξοδικά στα θέματα αυτά. Θα αναφέρω ένα από τα λιγότερα γνωστά παραδείγματα. Η κυβέρνηση ολοκλήρωσε την εφαρμογή νέων συστημάτων πληρωμής και ελέγχου στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους με αποτέλεσμα τόσο την καλύτερη εξυπηρέτηση του

πολίτη όσο και τον περιορισμό της σπατάλης. Με τη πληρωμή συντάξεων του Δημοσίου μέσω τραπεζικών λογαριασμών εξυπηρετούνται 360.000 συνταξιούχοι και εντοπίστηκαν 5.700 περιπτώσεις παράνομων πληρωμών. Με την πληρωμή μισθών μέσω τραπεζικών λογαριασμών εξυπηρετούνται 192.000 δημόσιοι υπάλληλοι με προοπτική 320.000 έως τον Απρίλιο 1999. Εξοικονομείται έτσι η εργασία χιλιάδων υπαλλήλων επιφορτισμένων με τη μισθοδοσία. Με τους φορολογικούς ελέγχους συμβεβλημένων ιατρών του Δημοσίου εντοπίστηκαν πολλές περιπτώσεις φοροδιαφυγής. Με το εθνικό Μητρώο Ασφαλισμένων του Δημοσίου εντοπίστηκαν μέχρι στιγμής 5000 παράνομα βιβλιάρια. Η εξοικονόμηση σε ετήσια βάση από τα μέτρα αυτά υπολογίζεται σε 13,5 δις δρχ. Έτσι γίνεται ο περιορισμός της σπατάλης. Όχι στα λόγια.

Θέλω να τονίσω επίσης τα εξής:

Η φορολογική επιβάρυνση για τους περισσότερους από όσους πληρώνουν πράγματι τις φορολογικές τους υποχρεώσεις έχει

φτάσει στα όριά της. Αυτό το αναγνωρίζει η κυβέρνηση. Είναι στοιχείο που λαμβάνει και θα λαμβάνει υπ' όψη της. Αυτός ήταν επίσης ένα λόγος για τη μείωση βασικών έμμεσων φόρων. Η μείωση αυτή θα ωφελήσει τους φορολογούμενους με πάνω από 170 δις δρχ. το χρόνο.

Όμως, υπάρχει ακόμα ευρύτατη φοροδιαφυγή, την οποία γίνεται συστηματική προσπάθεια να περιορίσουμε. Με επιτυχία. Στο πεδίο αυτό οι φωνές δεν έχουν θέση. Επιτέλους πρέπει να ξεκαθαρίσουν ορισμένα ζητήματα. Πρέπει να υπάρξει φορολογική δικαιοσύνη. Κανείς δεν έχει κεκτημένο δικαίωμα εξαίρεσης από τη φορολογία. Όλοι πρέπει να συμβάλουν στους κοινούς στόχους.

Υπήρξε πράγματι μια αυξημένη καταβολή φόρων, τα τελευταία χρόνια. Όμως το μεγάλο τμήμα της αύξησης προέκυψε από τη φορολόγηση της μεγάλης ακίνητης περιουσίας, των χρηματιστηριακών συναλλαγών, των τραπεζικών και λοιπών επιχειρήσεων. Οι φορολογικοί νόμοι τους οποίους επικαλέσθηκε και σ' αυτή τη συζήτηση η Νέα Δημοκρατία αφορούν κατά κύριο

λόγο επιχειρηματικά εισοδήματα και επιχειρηματικά κέρδη για τα οποία δεν υπήρχε ή δεν υπήρχε ικανοποιητική φορολογία. Τα συμφέροντα αυτών των κύκλων υπερασπίζεται. Το 1998 η αύξηση των εισπράξεων του Δημοσίου έχει την κύρια αιτία του στην αύξηση των εισπράξεων του ΦΠΑ. Αυτό είναι ένα απτό δείγμα καταπολέμησης της φοροδιαφυγής. Τέλος στο σημείο αυτό θέλω να τονίσω ότι πρόθεση μας το 1999 είναι να εξετάσουμε τις ισχύουσες ρυθμίσεις, ώστε σε συνάρτηση με την επιτυχία των οικονομικών μας προσπαθειών, την πρόοδο της μηχανογράφησης να προχωρήσουμε σε βελτιώσεις, τις οποίες αναμένουν και δικαιούνται οι εργαζόμενοι.

Ο δημόσιος τομέας αναμφίβολα πρέπει να μεταρρυθμιστεί, να εκσυγχρονιστεί, να εξορθολογιστεί. Τα στελέχη του δημοσίου να καταλάβουν, ότι ο πολίτης τα πληρώνει και πρέπει να τον υπηρετούν. Να καταπολεμηθούν επίσης τα φαινόμενα διαφθοράς όπου εμφανίζονται.

Αλλά η διατήρηση και ενίσχυση των μηχανισμών αλληλεγγύης και κοινωνικής δικαιοσύνης περνούν αναπόφευκτα μέσα από την ύπαρξη ενός συγκροτημένου κρατικού τομέα, ενός αποτελεσματικού μηχανισμού φορολογίας και δαπανών, και ενός συστήματος δημόσιων ή ημιδημόσιων επιχειρήσεων που δεν εκμεταλλεύεται τη μονοπωλιακή του θέση και δεν κατασπαταλά κοινωνικούς πόρους.

Πολλές από τις αλλαγές στις οποίες αναφέρθηκα αντανακλούν τα αιτήματα δεκαετιών για εκσυγχρονισμό. Η επίδραση αυτών των παρεμβάσεών μας δεν είναι απλώς μια βελτίωση σε μεμονωμένα σημεία του κοινωνικού γίνεσθαι. Όλες μαζί οδηγούν σε μια συστηματική βελτίωση, σε αλλαγές διαρθρωτικής υφής. Όλες μαζί μεταβάλουν αργά, αλλά σταθερά, το χαρακτήρα της κοινωνίας μας και τη φέρνουν πιο κοντά σε σύγχρονα και αποτελεσματικά πρότυπα οργάνωσης και λειτουργίας.

Γνωρίζω ότι υπάρχουν πολλές αδυναμίες. Αδυναμίες που προέρχονται από τον τρόπο λειτουργίας του κρατικού μηχανισμού,

από έλλειψη εμπειρίας της δημόσιας διοίκησης, από ανεπαρκείς πόρους, από κοινωνικές αντιστάσεις κατεστημένων συμφερόντων από παράγοντες διαφθοράς.

Βρισκόμαστε σ' ένα συνεχή αγώνα για να πετύχουμε αυτά που η κοινωνία περιμένει από την κυβέρνησή μας. Στα πεδία της καθημερινής ασφάλειας, των μεταφορών, του συστήματος υγείας, των σχέσεων Κράτους - πολίτη, της ποιότητας της καθημερινότητας, θέλουμε να επιταχύνουμε τις προσπάθειές μας. Ο ασφυκτικός χρόνος μέσα στον οποίο ήταν και είναι ανάγκη να επιτευχθούν οι στόχοι του Μάαστριχτ δίνουν μια σημαντική βαρύτητα στη μακροοικονομική σταθεροποίηση. Όμως είναι επίσης δεδομένο για μας, ότι η αξιοποίηση των αποτελεσμάτων αυτής της προσπάθειας πρέπει να συμβαδίζει με τη βελτίωση των συνθηκών ζωής του πολίτη και την αποτελεσματικότερη λειτουργία του κράτους.

Κυρίες και κύριοι,

Στους επόμενους μήνες θα γίνει η μεγάλη διαπραγμάτευση για τα δημοσιονομικά της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τους πόρους των διαρθρωτικών ταμείων. Οι ισχυρές χώρες επιθυμούν τον δραστικό περιορισμό των δαπανών και των πόρων που αφορούν την Κοινή Αγροτική Πολιτική και τα Διαρθρωτικά Ταμεία. Κάτι τέτοιο δεν είναι δυνατό να γίνει δεκτό από την κυβέρνησή μας. Αναμένονται σκληρές διαπραγματεύσεις. Η έκβασή τους έχει κρίσιμη σημασία για την πορεία της ανάπτυξης της χώρας, τη σύγκλιση, τη διεύρυνση, και τις σχέσεις μας γενικότερα με την Ένωση. Ακούστηκαν τις τελευταίες μέρες πολλές Κασσάνδρες, που προέβλεψαν, ότι η διαπραγμάτευση θα αποβεί οπωσδήποτε αρνητικά για τη χώρα. Το Τρίτο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης θα είναι ελπίδα που δεν θα επαληθευτεί. Θα διαψευστούν. Θα διαψευστούν γιατί έχουμε εργαστεί για να δημιουργήσουμε μέτωπα και να ενισχύσουμε τη θέση μας.

Το Τρίτο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης θα αποτελέσει ένα σημαντικό μοχλό ανάπτυξης της οικονομίας μας. Θα επιτύχουμε να στηρίξει την ολοκλήρωση και τη συμπλήρωση των μεγάλων έργων και των

υποδομών. Να ενισχύσει τη μάχη κατά της ανεργίας. Να χρηματοδοτήσει τις επενδύσεις στο ανθρώπινο κεφάλαιο μέσω της εκπαίδευσης και της κατάρτισης. Να στηρίζει την παραγωγικότητα στη γεωργία, τη βιομηχανία, τις υπηρεσίες και ιδιαίτερα την αναδιάρθρωση της μικρομεσαίας επιχείρησης. Να δώσει νέα ώθηση στην ανάπτυξη.

Κυρίες και κύριοι,

Το 1999 είναι η πιο κρίσιμη χρονιά για να κεφαλαιοποιήσουμε τις προσπάθειες και τις θυσίες μιας ολόκληρης πενταετίας. Τίποτε δεν γίνεται αυτόματα. Δεν υπάρχει κάποια απλόχερη και αόρατη δύναμη που στηρίζει αντί για μας την προσπάθεια προσαρμογής και σύγκλισης. Έργο δικό μας, όλων μας, είναι η περαιτέρω εξυγίανση των δημοσιονομικών, η συρρίκνωση του πληθωρισμού στα χαμηλότερα επίπεδα της μεταπολεμικής μας ιστορίας, η χρηματοδότηση του τμήματος που μας αναλογεί για εκατοντάδες επενδύσεις από το σημαντικό πακέτο των κοινοτικών πόρων. Σ' αυτό το έργο οφείλουμε να πετύχουμε.

Το 1999 θα πορευτούμε λοιπόν μέσα σε συνθήκες σταθερότητας, αποφασιστικότητας και υπευθυνότητας. Η οικονομία μας, όπως και το 1998, θα πετύχει μια περαιτέρω ουσιαστική άνοδο του αναπτυξιακού ρυθμού της παραγωγής και των εισοδημάτων. Και αυτό κάτω από συνθήκες επιδείνωσης της παγκόσμιας οικονομίας.

Όμως, και αυτοί ακόμα οι θετικοί οιωνοί δεν πρέπει να μας παραπλανήσουν. Να μας κάνουν να ξεχάσουμε, ότι στο διεθνές επίπεδο ελλοχεύουν σημαντικές αβεβαιότητες, κίνδυνοι και προβλήματα, από τα οποία κανείς δεν εξαιρείται αν προκύψουν. Και ότι η μόνη άμυνα που υπάρχει, είναι η προνοητικότητα, η ισχυροποίηση της παραγωγικής βάσης, η προσεκτική άσκηση της πολιτικής. Αποφάσεις που παραβλέπουν τους κινδύνους αυτούς, θα έχουν πολλαπλάσιο συλλογικό κόστος, σε περίπτωση που οι σημερινές αβεβαιότητες μετατραπούν σε αρνητική πραγματικότητα. Το σκηνικό μιας αρνητικής εξέλιξης το ζήσαμε δύο φορές στους τελευταίους 18 μήνες. Οι παγκόσμιες εξελίξεις δεν ελέγχονται. Η κυβέρνηση έχει γι' αυτό την ευθύνη να σχεδιάζει προσεκτικά, διατηρώντας περιθώρια, και να λειτουργεί με συνέπεια απέναντι

στους στόχους. Μέχρι σήμερα αποφύγαμε τον εύκολο δρόμο των συμβιβασμών. Τον εύκολο δρόμο να χαϊδέψουμε αυτιά, να αποκομίσουμε εύκολα πολιτικά οφέλη σε βάρος των συνολικών συμφερόντων της χώρας. Την στάση αυτή θα εξακολουθήσουμε να έχουμε. Γι' αυτό και ο προϋπολογισμός του 1999 είναι ένας προϋπολογισμός που δίνει ιδιαίτερη σημασία στην επιτυχία της συνολικής μας προσπάθειας. Αυτό ανταποκρίνεται στα συμφέροντα του τόπου και των εργαζομένων. Το 2000 το ΠΑΣΟΚ θα είναι πάλι κυβέρνηση όχι διστάζοντας αλλά πραγματοποιώντας τολμηρό έργο.

Κυρίες και κύριοι,

Ακούσαμε πολλές θριαμβολογίες της Νέας Δημοκρατίας και διαβεβαιώσεις ότι θα κερδίσει τις επόμενες εκλογές. Ο εισηγητής της είπε και το εξής περίεργο «Η μόνη περίπτωση να μη κερδίσει η Νέα Δημοκρατία τις εκλογές είναι να μη γίνουν εκλογές». Τι υπονοεί; Οι ψίθυροι για πολιτειακή ανωμαλία είναι απαράδεκτοι. Κανένας βουλευτής αυτής της Βουλής σε οποιαδήποτε παράταξη

και αν ανήκει δεν έχει το δικαίωμα να διερωτάται αν θα γίνουν ή όχι εκλογές.

Ας έρθω τώρα στις θριαμβολογίες. Είναι γνωστό ότι όποιος βιάζεται σκοντάφτει. Η Νέα Δημοκρατία είχε χρήσει το 1996 τον τότε Πρόεδρό της «εν αναμονή πρωθυπουργό». Βρίσκεται ακόμα σε αναμονή, κουράστηκε και πέρασε τη σειρά προτεραιότητας σε άλλον. Οι θριαμβολογίες, τα «ερχόμαστε», οι θεατρικές πόζες των βέβαιων νικητών, οι σωτήρες ανήκουν στην πολιτική πρακτική και στο μεσσιανισμό μιας περασμένης εποχής, στο παρελθόν, ανήκουν στον λόγο και την πολιτική του καφενείου. Η Ελλάδα έχει ανάγκη από άλλο λόγο, άλλα πρότυπα. Έχει ανάγκη από σοβαρότητα. Το 2000 οι εκλογές θα κριθούν με έργο, απόδοση, προτάσεις, προγράμματα. Κενολογίες δεν οφελούν κανένα και προ παντός όχι τον ελληνικό λαό.

Αν επιμένουμε σε ό,τι είναι χρήσιμο και ωφέλιμο για τον τόπο αυτό θα το εισπράξουμε στο τέλος θετικά. Τις εθνικές εκλογές θα τις κερδίσουμε με το έργο μας. Με τον εκσυγχρονισμό της χώρας. Με

την ισότιμη συμμετοχή της χώρας στις ευρωπαϊκές διαδικασίες. Θα αφήσουμε τις μεγαλοστομίες στην αντιπολίτευση. Και ο λαός θα κρίνει ανάμεσα στο ήθος των έργων και στα πυροτεχνήματα των λόγων.

Κυρίες και κύριοι,

Η πολιτική μας τελικά, κέρδισε κάτι πραγματικά σημαντικό για τη χώρα. Πέτυχε, ώστε η συνεχής βελτίωση της οικονομίας να θεωρείται ως η πιο αυτονόητη εξέλιξη, ως επίτευγμα ρουτίνας, ανεξάρτητο ακόμα και από την κυβερνητική πολιτική. Το επίτευγμα αυτό δείχνει ότι θα πετύχουμε. Όπως το είχαμε υποσχεθεί στον ελληνικό λαό. Γι' αυτό και το 1999 ας εντείνουμε την προσοχή και την προσπάθειά μας. Να πετύχουμε μια Ελλάδα πιο δημιουργική, πιο ισχυρή. Μια Ελλάδα που θα εξασφαλίζει στον κάθε πολίτη καλύτερες συνθήκες ζωής και περισσότερες δυνατότητες. Σας καλώ γι' αυτό να ψηφίσετε τον προϋπολογισμό.